

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se natise enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Poziv iz Celja.

V nekaterih dneh se bodo vršili na naših gimnazijah, torej tudi na naši tako imenovani slovenski gimnaziji v Celju, sprejemni izpiti za prihodnje šolsko leto. Ta zavod ima namen, da se izomika naša mladina tudi še po dovršeni ljudski šoli vsaj deloma v slovenskem jeziku. Skrbjeno je pa seveda — na to ne bode naša vlada nikdar pozabila — da se podučuje vsak mladenič tudi v nemškem jeziku.

Naša čast zahteva, da pošilja vsak Slovenec svoje sinove v našo, ne v nemško gimnazijo. Pokažimo, da se ve slovenski narod posluževati svojih pravic, da dobro razume, kaj je njegovi deci koristno in potrebno. Mnogoštevilno obiskovanje našega zavoda bodi najboljši odgovor vsem tistim klevetnikom in nasprotnikom, ki v svoji ošabnosti slovenskemu narodu ne privoščijo niti trohice tu ali tam, dasiravno se njim deli povsod obilna mera.

Vsak Slovenec, ki pridobi vsaj jednega novega učenca za zavod, storil je resnično narodno delo — to je vredno več, kakor lepe besede brez dejanja! Naj potuje ta številka »Slov. Gospodarja« od duhovnika do duhovnika, od učitelja do učitelja, od kmeta do kmeta.

Vsak naj drugega spodbuja in nagovarja; rodoljubi spremljajte sami vse one stariše, ki so našega mišljenja, v Celje, in podpirajte posebno kmečke ljudi s svojim svetom ravno tu v Celju, da jih ne bi nasprotniki morda v zadnjem hipu pregovorili in še na potu odvrnili od njihovega namena. Na delo torej! Rodoljub.

Na delo, voditelji naši, društva naša!

Odkar je ministerski predsednik, grof Badeni, zaključil državni zbor, vreden je za nas Slovence vsaki dan, če delamo, breg zlata, če ne delamo, pa nič. Sedanja mir je le premirje, in stojimo pred hudo borbo, mi Slovenci pred borbo, ki bode nam odločila življenje ali smrt.

Zato Nemci neutrudno zborujejo, tuhtajo naklepe, predlagajo nasvete, kako bi se naj Avstrija uravnala, da bi med narodi vladal mir, rekše, da bi prihodnjice Slovencev ne bilo treba več šteti, da bi bil most do Adrije dogotovljen. In mi?

Če roke križem držimo, drugzega nismo vredni, nego da poginemo. Narod naš, vsak Slovenec, od prvega do zadnjega, mora biti pripravljen na veliki trenotek, ko ga bodo vodje poklicali na bojišče; vsak mora takrat vedeti, kaj naj stori, kaj hoče, v prvi vrsti pa vodje. V to svrhu pa je treba, da se pripravimo!

Kaj naj hočemo? »Slov. Gospodar« je odgovoril na to vprašanje v člankih »Pred važnimi izpremembami«.

Držimo se tega! »Namestnijske oziroma deželno-vladne oddelke, kjer smo v manjšini; slovenske šole; slovensko sodišče druge instance; pri vseh uradih slovenski poslovni jezik. Prvo je, da se duševno oslobodimo«. Sicer pa se imajo naše zahteve nadrobneje premozgati, točno formulirati, potem postaviti pred narod, narod pa podžgati, da se jih oprime z vso svojo dušo.

V to svrhu svetujemo, da se zberó zastopniki vseh slovenskih društev, ki se pečajo s politiko, in naši poslanci ter izrekó zahteve Slovencev v obliki točnih in jasnih resolucij, da nadalje oskrbijo poljudno in iskreno pisan spis, ki se naj razpeča na tisoče in tisoče brezplačno med narod in da končno naredijo podroben načrt za slovenske tabore.

Politična društva, kolikor nam jih je znanih, so: »Slovensko društvo (za ves Spodnji Štajar), »Katol. politično društvo« in »Slovensko društvo« (za Kranjsko), »Katol. polit. in gospodarsko društvo za Slovence« (na Koroškem), »Sloga« (za Gorisko), »Edinost« (za Trst in okolico), posebej na Spod. Štajarskem: »Slov. katol. politično društvo v Konjicah«, »Slov. polit. in gospodarsko društvo« (za Ljutomer in Gornjo Radgono), »Pozor« (za Ptuj), »Slov. katol. delavsko društvo« (v Žalcu), »Katol. polit. društvo« (za vranski okraj), »Slov. katol. polit. društvo« (na Teharjih) in »Katol. politično društvo« (na Slatini).

Torej na delo, voditelji naši, društva naša! Ne odlagajmo, da ne bode prepozno! Zgubiti nimamo ničesar, pridobiti zlato prihodnost. Naprej zastava Slave!

Ljudski shod kat. pol. društva za vranski okraj.

(Iz Šentjurija ob Taboru.)

(Konec.)

Na-to je g. govornik, župnik Franc Zdolšek omenil več točk, po katerih bi se kmečki stan zopet povzdignil. Te-so: 1. Kmečki domovi. Kmet bi se na svojem posestvu smel zadolžiti le do polovice prave vrednosti in nikdo bi ga ne smel pregnati s posestva. Dediči bi manj dobili, a za-to bi imeli pravico priti domu za časa svoje onemoglosti, seveda le samci, ne družine.

2. Če bi prodal kmet svoje posestvo, bi ga smel le tak kupiti, ki sam dela. Če bi pa kak grajšček umrl, naj bi država posestvo kupila in ga med kmete razdelila.

3. Kar pri nastopu posestnika zelo mori, je desetek, kateri pride prav visoko in če ga je treba večkrat plačati radi slučajne smrti, je to prav občutljivo. Zatô, če je posestvo vredno 1000 gld., naj bi ne bilo plačati

nič pristojbin, če je vredno 3000 pa 1%, za 6000 le 1½% itd.

4. Odkodi naj bi se pa davki nadomestili za izgubo teh sedanjih davkov? Obdačilo naj bi se razkošje. Zdaj, ko je angleška kraljica Viktorija obhajala 60letnico svojega vladanja, je prišlo v London okrog 2.000.000 ljudi. Med temi je bil ameriški milijonar Astor, ki je plati za stanovanje 12 ur v neke palači celih 37.500 frankov. In sploh gospoda po mestih na vse načine zapravlja denarje. Rothschild na Dunaju je napravil večerjo in k tisti večerji je povabil dvorno pevko, da je s svojim petjem razveseljevala goste. Plačal ji je za tisto petje en večer 5000 gld. Taki naj bi plačali davke namestu kmeta!

5. Poglejmo še stopljevni davek! Večkrat morajo nižji ljudje veliko plačati, bogati so pa skoraj prosti. To bi se moralo izpremeniti, da bi človek primeroma tem več plačal, čim bogatejši je. Na pr. od 700 gld. naprej do 3000 čistega dohodka naj bi se plačalo 1½%, od 3—7 tisoč 2%, od 7—15 tisoč 3% itd. Bogataše je treba pritiskati, da bi plačali.

6. Lovska postava se mora izpremeniti. Če človeka udarimo za uho, je treba plačati 5 gld., če zajca udarimo, je kazen večja. Zajec pojé fižol, ogloda drevesa itd., sploh kmetu prav zelo škoduje.

7. Šolsko breme se mora tudi zljajšati. Šolska doba naj bi trajala 6 let; otroci naj bi se učili le potrebnih rečij: brati, pisati in računati. Upeljale naj bi se za po zimi nadaljevalne šole. — In tukaj še posebno omenim, da so kmetje sami po shodu g. poslanca prosili, da naj se v državnem zboru poteguje kolikor možno za 6letno šolsko dobo. Rekli so tudi kmetje, da naj se naredi razlika med šolo na deželi in v mestih. V mestih imajo otroci čas v šolo hoditi, kmetje jih pa morajo imeti za delo, ker delavcev ne morejo dobiti.

8. Kmečke zadruge. Svoje zadruge imajo delavci, trgovci, obrtniki itd. Tudi kmetje se morajo združiti; take zadruge bi kupovale svoje potrebe in prodajale svoje izdelke itd.

9. Brez vere ne gre! Vse izpremembe ne bodo nič pomagale brez krščanstva. Socijalni demokratje pravijo: Vsakdo naj veruje, kar mu drago! — Torej naj ima oče drugo vero kakor mati, in sin in hči spet po svojem? Ali bo družina srečna? Nikoli ne! Potreba je še tudi zmernosti in pravičnosti, modrega gospodarstva in modre varčnosti, drugače nam vse postave ne bodo koristile. Toliko ob kratkem!

Da so bili ljudje s tem govorom zelo zadovoljni, je kazalo navdušeno pritrdjevanje k posameznim točkam. Na-to sta bili vsprejeti naslednji resoluciji: 1. Volilci iz Savinjske doline, zbrani na ljudskem shodu kat. pol. društva za vranski okraj dne 27. junija popolnoma odobravajo jezikovno naredbo, ki se je izdala za češke dežele, ter prosijo visoko c. kr. vlado, da izda tako naredbo tudi za slovenske pokrajine ter dejansko izvede 19. člen državnih osnovnih postav.

2. Volilci iz Savinjske doline, zbrani na ljudskem shodu kat. pol. društva za vranski okraj dne 27. junija, prosijo slovenske državne poslance, da po predlogu g. viteza Berks-a delujejo na to, da se kmečke zadruge razdele po narodnostih, ker drugače bo divjal v njih narodnosti prepir in ne bodo prinesle željenega uspeha.

Poslednjič je predsednik opominjal vse navzoče k slogi in miru. Svaril jih je, da naj ne verjamejo tistim ljudem, ki znajo samo hujskati in obetati, a ničesar storiti, ter je zaključil shod s trikratnim živio-klicem na papeža Leona XIII. in cesarja Franca Jožefa I. Prihodnji shod bo na Gomilskem.

Cerkvene zadeve.

Inštalacija čast. gosp. župnika Franca Črnenškega v Cirkovcih.

Med obilnimi župnijami, katere so letos čakale spremembo dušnih pastirjev, ali že po smrti ali po preselitvi, bila je tudi naša fara. Čast. gosp. Jožef Sorglechner so se preselili na boljšo in lažjšo župnijo, in tako smo mi bili dva meseca brez župnika, dokler niso nastopili čast. gosp. Franc Črnenšek. Došli so zadnjega junija večerko, ker za dan 1. julija je bila oznanjena inštalacija. Že v jutro zarano je bilo vse veselo po vasi in papeška zastava nam je oznanjevala cerkveno slovesnost dneva, topiči so doneli po obširni poljavi ter goste vabili k redki svečanosti. Točno ob pol 10. uri se začne gibati lepa procesija iz župnišča: šolarji s svojim gospodom učiteljem, opletene družice s svojo vodiljo, in duhovniki s svojim slavljencom se med trijančenjem, strelbo in molitvijo pomikajo v cerkev. Kar pri vratih preč. gosp. kanonik in dekan Martin Strajnsak izročijo cerkvene ključke, sprejmejo prisego vere in obljubo zvestobe od gosp. slavljenca, ter jih cerkveno oblečejo in izročijo ključke hišice božje ali tabernakeljna.

Zdaj stopijo preč. gosp. kanonik dr. Janez Mlakar na prižnico. V enournem govoru so nam po izreku Jezusa: »Kdo, misliš, je zvest služabnik in moder, katerega je njegov gospod postavil črez svojo rodbino, da jim daje jed ob času« (Mat. 24, 45) razlagali lastnosti pastirja in vzajemne dolžnosti ovčic. Dušni pastir mora 1. biti zvest; in tudi novovmeščeni gospod župnik so zvesti bili na vseh svojih službah; bodo tudi tukaj; pa tudi vi jim morate biti zvesti poslušalci! 2. Mora biti moder. Ne samo v šolah, temuč tudi v pastirskem poslovanju so se naučili modrosti, da vam bodo v vsaki okoliščini vedeli dobro svetovati; ubogajte jih! 3. Mora biti od Jezusa postavljen. Dušne pastirje Jezus postavlja, pošilja, tudi vašega gosp. župnika — po škofu, patronu, namestniji. Vsaka oblast je od Boga; nihče ni nasprotnoval: Jezus vam jih je poslal, tako jih tudi cenite! 4. So postavljeni črez božjo družino, katere mali del je cirkovska fara. 5. So postavljeni zato, da delijo jed božje besede, jed presv. Rešnjega Telesa; ob času življenja, ob času smrti; in še po vaši smrti vam bodo dajali jed molitve in mašne daritve vaš od Jezusa postavljeni gosp. župnik, ki bodo danes prvokrat za vas služili sv. mašo.

Po tem jednem nagovoru stopijo novi gosp. župnik pred oltar ter so vpričo petnajstih duhovnikov s krepkim glasom popevali sv. mašo, pri kateri so jim stregli preč. gosp. kanonik Anton Hajšek, čast. gospoda župnika iz Slivnice in Fram. Že je bilo poldne odzvonilo, ko se je zapela zahvalnica in skončala cerkveno slovesnost, pri kateri smo novega pastirja in tudi sebe priporočevali v brambo Matere božje cirkovske.

S. G.

Gospodarske stvari.

Peronospora ali strupena rosa ter način, kako se tej bolezni obraniti.

(Govoril dne 27. maja na podučnem shodu središkega bralnega društva „Edinost“ Anton Kosi, učitelj in posestnik v Središču.)

(Dalje.)

Najraje se pojavlja peronospora, kakor znano, na listju, a loti se tudi, posebno, ako so ji pogoji ugodni — vseh drugih trtinah nežnih delov, kakor recelnov, mladik in grozdekov.

Da se more trosje razviti, treba je poleg toplote

tudi mokrote, toplo-mokrotno vreme je torej prvi pogoj za napredek te bolezni. Kapljica vode — bodisi od rose ali od dežja — zadostuje popolnoma, da se more trosje razviti.

V trosu, ki je prišel v kapljico vode na list, razdeli se vsebina čez kake pol ure v 4 do 5 z nežnimi nitkami obdanih kroglic, katere pretrgajo lupino ali steno in splavajo v vodo. Zopet čez kake pol ure se nehajo kroglice premikati — ter se zarinejo, ko zgubé še prej nitke, v gornjo kožico trtnega lista med listne stanice ali v rastlinsko meso. Tu se razvije iz njih takoimenovano podgobje ali micelij, o katerem smo že slišali. V podgobju se nahajajo in širijo majhne, okroglaste sesalke ali cevke na vse strani listnih stanic in srebljejo ondi životno mezgo ali sok. Na spodnji strani lista pa pririjejo iz podgobja čez kakih 5 do 10 dni nove vejice, na kojih zori zopet nov tros.

To je takoimenovano poletno trosje, in ko bi drugega ne bilo, ponehala bi bolezen čez zimo sama, zakaj to trosje je jako nežno in pogine kmalu, ako ne najde ugodnih razmer, namreč vode. Tudi se ne more razviti, ako se nahaja v vodi, ki ima v sebi nekoliko kakšne si bodi soli; a najnevarnejše so ji bakrene soli. Ta slučaj, o katerem bode kasneje govor, pa porabljam za uničevanje peronospore.

Razun poletnega trosja se naredi pozno v jeseni na odpadlem listju zimsko ali jajčno trosje, ki je nekoliko večje od poletnega ter obdano z močno, trdo kožico, zato je tudi bolj vstrajno. Ta tros prezimi in povzroči prihodnje leto novo bolezen. Na enem jedinem odpadlem listu se naredi tega trosja do 1½ milijona. Da se ta tros uniči in zatré, priporočali so spočetka, dokler še niso bila znana boljša sredstva, odpravljanje in sežiganje odpadlega listja. Seveda je to le malo pomagalo, zakaj zimskega trosja ostane vkljub odstranjevanju še vendar-le lahko nekaj v vinogradu in po njem se morejo okužiti znova vinogradi celega okraja.

Bakreno-apnena zmes, gotov pripomoček zoper peronosporo.

Hvala Bogu, da se je posrečilo učenjakom in vinogradnikom najti popolnoma zanesljivo sredstvo zoper peronosporo, in kdor se tega pripomočka iz kakošnega koli vzroka ne poslužuje, tistega malomarnost je res neodpušljiva.

Ker so izkušnje pokazale, kakor sem že prej omenil, da so trosom peronospore najhujši strup bakrene soli, zato se tudi vsi razumni vinorejci že nekaj let sem poslužujejo tega izvrstnega sredstva. Bakrene soli je moči sicer rabiti v raznih oblikah, vendar se je izmed vseh oblik še najbolj obnesla bakreno-apnena zmes, ki se pa tako-le nareja.

Vzemi iz polovnjaka sprednje dno, postavi sod po koncu in napolni ga blizu do vrha z vodo.

V vodo v sodu obesi v kakšnem starem žakliču 4 do 5 kg bakrenega vitriola, da se raztopi.

Spočetka so galico raztapljali v vroči vodi, pozneje pa so to ravnanje opustili, trdč, da izgubi vitriol v vroči vodi precej svoje moči. Ne vem sicer, koliko je na tem resnice, zakaj sam se nisem mogel uveriti, da bi dala v topli vodi razpuščena galica manj vredno škropivo nego pa ona, ki se je raztopila v mrzli vodi, toliko pa vendar lahko rečem, da je že radi tega bolje razpuščati galico v hladni vodi, ker je ta način raztapljanja najbolj priičen. Na predvečer onega dne, ko mislimo škropiti, obesimo na palico čez sod vrečico vitriola in sicer tako, da je žaklič prav blizu površja tekočine. Ako bi galico vrgli samo na dno posode, trajalo bi pač dolgo časa, predno bi se ta tvarina po vsej vodi popolnoma razdelila.

Ko se je vsa galica raztopila, vzemi 6 do 7 kg, torej več kakor galice, na novo ugašenega apna. Apno se z vodo tako razredči, da je podobna mleku ter se vlije potem skozi kako redko platno ali sito v sod, kjer je raztopljena galica.* Vse to se dobro premeša s kako leseno palico; z železnimi predmeti pa naj raztopina ne pride mnogo v dotiko, ker železo galico razkraja ter jo storja nesposobno, da celo škodljivo za naše namene. Napačno je torej, rabiti za grabenje zmesi iz soda v škropilnico železne lonce, še bolj napačno pa je, ako rabimo za raztapljanje galice v vreli vodi, železno podobo; bržkone je tudi mnenje nekaterih vinogradnikov, da namreč galica, raztopljena v vroči vodi, nima iste moči, kakor ona, pridobljena hladnim potom, iskati največ v dejstvu, da so se za raztapljanje rabili zvečine kaki stari železni lonci brez glazure, kateri so potem storili galico več ali manj neprikladno za vinogradne namene. (Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 12. julija v Oplotnici, na Planini, v Šošanju in Rogatcu. Dne 13. julija v Ločah. Dne 15. v Arvežu, na Bregu pri Ptuj (za svinje), v Dobovi in Zdolah. Dne 16. julija v Dobjem.

Dopisi.

Iz Jarenine. (Ciril-Methodova slavnost) naša se je zadnjo nedeljo lepo izvršila, čeravno nam jo je hotelo viharo vreme preprečiti. Pri Mihaelovi kapeli na lepem prostoru pri cerkvi je bil oder postavljen, ovenčan s podobo sv. bratov. Slavnost se je pričela s petjem moškega zbora, ki je zapel dve pesmici; na to je podpredsednik bralnega društva, gosp. učitelj Čonč, pozdravil navzoče, mešani zbor pa je zapel pesem. Potem pa so nam slavnostni govornik, naš ljubeznivi in vkljub svoji visoki starosti za svoj narod mladeniško vneti veleč. gosp. dekan v tako zgovorni besedi in s toliko navdušenostjo opisali življenje in delovanje naših slovanskih apostolov, da so sklenivši svoj govor z besedami: Sv. brata Ciril in Metod, prosita za slovenski rod, da se ohrani med njim krščanski in narodni značaj povsod! na mah vneli srca Jareninčanov za sv. brata, ki sta nekdanj tudi njih prednike učila, tod mimo potujoč, kakor še to ljudstvo sedaj pripoveduje. Na to izročilo se je naslanjala nalašč za to slavnost zložena pesem, katero je pet deklamovalcev prednašalo: gosp. Čonč uvod in konec; jareninski župan Ign. Zupanič in Pesničan L. Zupanec sta pozdravila v Jarenino došla brata, na kar je Metod, čast. gosp. kaplan R. Janežič, podučeval ljudstvo v veri, Ciril, domači gosp. kaplan, pa v ljubezni do jezika in do naroda, kar vse je ljudstvo z zanimanjem poslušalo. Potem pa je mešani zbor zapel pesem svetima bratoma v čast in »Triglav«. S tem je bil vspeh končan; zvečer so se pa zažigali kresovi, izmed katerih je bil najlepši oni viničarja Šavperla; zraven pa se je pridno streljalo. Pri Stefliču se je vršila na to prosta zabava med petjem in navduševalnimi govori. Pohvaliti mi je tukaj posebno vrle pevkinje in pevce jareninske, ki so pod spretnim vodstvom za petje vneto delujočega pevovodje, gosp. Čonča kaj lepo popevali in od zadnje veselice pokazali res velik napredek. Le tako vrlo naprej! Našo slavnost so zelo povzdignili nekateri Šentiljčani, posebno pa pet duhovnikov mariborskih, častiti gosp. kaplan Sigl iz Kamnice in gosp. prof. dr. Bezjak, ki so nas s svojim prekrasnim petjem kar očarali. Gosp.

* Precejanje ima namen, da se pesek, katerega je vedno več ali manj med apnom, odstrani; sicer bi se mašile in kvarile pri škropljenju škropilnice.

dr. Medved pa nam je na srce polagal v navdušenih besedah, naj bi vsak čas ostali vrli Slovenci in bi naj nikdar svoje lepe zemlje ne izročili tujcem v last. Hvala srčna ljubim Mariborčanom za ta obisk! Slavnost ta, upamo, pa ostane gotovo vsem v najlepšem spominu.

Iz Oplotnice. (Občinska volitev), dne 21. junija se je vršila pri nas vpričo komisarja, treh žandarjev, pod vodstvom župana in štirih odločnih in zagrizenih naših nasprotnikov. Za našo stranko je bil ta čas zavoljo nujnega spravila sena jako neugoden, ker so mnogi volilci izostali, drugi pa po dve do tri ure čakali in potem pred volitvijo na dom odšli, in eni se zopet povrnil, pa že volitev zamudili. Nasprotniki so po starej navadi po trije obdelovali enega volilca in so si naj-sijajnejše delo našega gosp. župnika — stavbo nove farne cerkve — izvolili za pomoč pri svojih agitacijah, trdeči, da je gospodova želja, svoje može v odbor spraviti, da bi se potem plačilo nove cerkve na davkarski goldinar vrglo, čeravno se je že dne 24. julija 1895 po cesarskem komisarju zbranim možem jasno razložilo, da se naša nova cerkev le z denarjem dotičnega društva zidati zamore, nikoli pa po dokladah, in se je gosp. ustanovniku društva posrečilo, od tujih dobrotnikov in po lastnih doneskih nabrati nad 15.000 gld., več kakor so vsi domačini priložili. Volitev je bila jasno znamenje zagrizenosti nasprotnikov in so se tudi razne nepostavnosti godile, tako se je kakih 10 volilcev pravica volitvena pismeno reklamirala in se je v začetku tirjalo zato za vsakega pooblastilo in ko se je temu oporekalo, se je pritožitelju po občinskem policaju na povelje župana naznanilo, da se je zapisnik popravil in se to ni zgodelo. Pri volitvi se je vpričo gosp. komisarja tirjalo, da bi bil moral pooblastitelj navzoč biti, ko je katera ženska-lastnica pooblastilo dala naši narodni stranki, pri nasprotnikih pa je vsak podpis naprej bil veljaven spoznan. In ko so naši še morali pobalinsko psovanje starih in mladih zagrizencev oplotniških slišati, so se nekateri rajši na dom podali. Po volitvi 3. razreda se je naznanilo, da so vsi nasprotniki zmagali, oziroma od njih voljeni, v 2. razredu se je vadjalo med velikim Nemcem Jož. Kos-om in med župnikom J. Bezenšek-om in v 1. razredu se je zopet nasprotna stranka s trinoštvom povzdignila s svojimi sredstvi, pa čez tri dni se je še le po dolgem računanju spoznalo, da je že v 3. razredu razun našega kandidata Jožefa Kmetca, kojega so tudi nasprotniki volili, bil tudi že izvoljen čast. gosp. župnik J. Bezenšek z 48 glasovi, med tem, ko so drugi naši ostali v manjšini po takih nepostavnostih z 34—36 glasovi. Ker so naši modrijani tako sijajno volitev vodili, se ni po volitvi vsakega razreda, kakor je to v postavi zapovedano, poročalo, kdo da je izvoljen, in sliši se, da se bo pritožba na c. kr. namestništvo napravila in upam, da bo vsa volitev ovržena.

Z Dobrne pri Celju. (Redko slovesnost) smo obhajali pri nas praznik sv. Petra in Pavla. Po prizadevanju našega preč. kanonika in požrtvovalnosti faranov smo začeli začetkom preteklega meseca delo pri zvoniku farne cerkve. Zvonik se je povišal in je dobil novo streho. To delo je do zdaj že tako daleč dospelo, da smo omenjeni praznik po večernicah že potegnili na zvonik z nova pozlačeno jabolko in križ s strelovodom in sicer slovesno. Po večernicah se je namreč zvrstila procesija iz cerkve, kjer sta bila shranjena križ in pa jabolka. Oboje so nesli fanti v spremstvu belo oblečenih in ovenčanih deklic. Ena izmed njih je nesla tudi pozlačeno ost strelovodovo. Med sviranjem godbe, streljanjem in veselim zvonjenjem ter molitvijo se je pomikala procesija okoli župnišča do prostora, kjer so nas čakali g. kanonik, da bi blagoslovili križ in jabolko. In ko so to opravilo izvršili ob asistenci č.

gg. kaplanov, nagovorili so navzoče in njim razložili v kratkih besedah pomen sv. križa, ki nam kaže, kakor prst, kje je naš pravi dom. Na to so delavci potegnili na zvonik jabolko in križ med sviranjem godbe in streljanjem in so oboje srečno postavili na vrh nekaj čez 60 m visokega zvonika. In ko je nikakor ne vrtoglav delavec stojé vrh jabolke napil navzočim na nevarno pa srečno dokončano delo glasni »živio«, je končala tudi naša redka slovesnost.

Iz kozjanskega okraja. (Druga plat z v o n a.) V št. 25. Vašega cenjenega lista je dopis iz našega okraja, ki ostro obsoja naš zastop, zlasti pa njegovega načelnika. Da se uraduje pri tem zastopu nemški, to je žalibog istina in ima dopisnik prav, da pograja nemškutarijo, katere je res še mnogo v tem okraju pri raznih uradih. Po krivici pa dopisnik očita načelniku, da nič ne skrbi za blagor in prospeh svojega okraja. Da se kar slepo in brez premisleka ne poganja za napravo nove ceste iz Lesičnega skozi Prevorje na Št. Jur, to ne znači, da bi zanemarjal koristi okraja; nasprotno, boji se, da bi okraj s tem ne dobil težkih bremen, pod katerimi bi onemogel. Ako ima okraj že zdaj za vzdrževanje starih cest letnih stroškov nad 9000 gld., kaj še le potem, ko pride še zgradba nove ceste! Torej ravna načelnik le modro, ako se hoče poprej za to novo cesto tudi še od šmarijskega okraja pomoči zagotoviti. Da pa vendar nameravani cesti ni tak protivnik, je pokazal s tem, da je postavil na dnevni red seje dne 31. maja tudi to novo cesto, naj bi se namreč na okrajne stroške trasirala do slivniške meje. Samo to je hotel, da bi se poprej še ona cesta, ki pelje iz Podsrede proti Rajhenburgu, nekoliko preložila, kar bi okraj prišlo samo za okoli 5—7 tisoč. Da je pa cesta iz Lesičnega proti Št. Jurju koristna, da bi iz Kozjega in Pilštanja bila po njej najbližnja vožnja do železnice, in da je tudi nekaka dolžnost, Prevorje, Presečno in druge občine z drugim svetom zvezati, tega je prepričan ves okrajni zastop z načelnikom vred, in se je to v sejah pogosto poudarjalo in ravno v gori imenovani seji je večina tudi sklenila, da se prelaganje podsredške ceste odloži, in da se trasiranje prevorske ceste začne. Zakaj torej vedno očitati okrajnemu zastopu, da zanemarija blagor okraja, da se protivi zgradbi potrebne ceste in razupijati kot škodljivce celega okraja one može, ki hočejo stvar premisliti in pretresti, predno jo sklenejo? Nima-li vsak ud okrajnega zastopa, in še celo njegov načelnik pravice, v seji razodeti svoje nazore, ne da bi se mu bilo bati, biti razupit kot sovražnik ljudstva! — Veliko pa je vprašanje, bo li nameravana cesta iz Lesičnega v Št. Jur v resnici toliko povzdignila ta okraj, kakor si dopisnik sanja? Živinoreja, trgovina z lesom, vinom itd. vse to bi se povzdignilo! Moj Bog, saj imajo spodnji kraji dobre ceste, pa poleg njih žalujejo vinske gorice, po trtni uši ugonobljene! Saj je proti Planini cesta, poleg nje pa rebra kažejo hribje, posekani, po golinah pa plazovi; opustošeni gozdovi ne morejo vzdržavati viharjev, nalivov in toče. Živinoreje pač cesta ne more pospeševati. Kupčijo z živino ceste že povzdigujejo. Pa še tukaj vprašajte zvedene živinorejce: so li res živinski sejmovi zdaj, ko je toliko cest, boljši in za kmeta ugodnejši, kakor so bili poprej, ko je bilo še manje cest? Dopisnik tudi nima prav, da očita, »da bi se od strani okrajnega zastopa za živinorejo niti trohice ne bilo storilo, in sploh v gospodarskem oziru popolnoma nič«. Ni-li okrajni zastop že mnogo izdal za nakup plemenske živine, goveje in svinj? Odkod mnoge trtnice z ameriškimi trtami, ki skušajo kmetu opomoči, da dobi nove nasade za opustošene gorice? Ni-li to delo okrajnega zastopa? Kdo prihiti na pomoč občinam, kadar prihrujejo elementarne sile? Ne veste,

kako je okrajni zastop pomagal Podsredi, ko so jo plazovi in povodenj ogroževali? Torej le pravično soditi! Čuditi se moramo dopisniku tudi, da je tako izvrsten statistik! »Kozjanski okraj je najubožnejši na Štajarskem, doklade ima največje, najmanjše pa ima koristi«. Da ima mož tako obširen pregled črez vse okraje na celem Štajarskem! — Res, uboštvo je tukaj veliko; uzroki so tisti, kakor povsod; pa še eden uzrok uboštvu je, in tega, kakor je dokazano, ni po drugod toliko, kakor tukaj, in to je pravdarstvo. Ko bi mogel okrajni zastop vse te uzroke uboštvu odpraviti! Dopisnik pa je slab računar. Kako bi mogel drugače tako čudno izračunati razdelitev dače? »Posestniku, ki plačuje 5 gld. cesarske dače, znaša z okrajnimi dokladami vred davek 15 do 20 gld.« Kako je to mogoče? Okraj pobira to leto 45% doklad za sebe. Torej cesarska dača 5 gld., okrajne doklade 2 gld. 25 kr., to da še le 7 gld. 25 kr. Zdaj pridejo še deželske in občinske doklade. Recimo, da je deželskih doklad 35%, torej 1 gld. 75 kr., znaša 9 gld. Iz tega sledi, da morajo pri dotičniku le občinske doklade tolike biti. Vidite torej, da vseh nadlog v tem okraju že le ni kriv edini okrajni zastop!

Od Sv. Križa blizu Ljutomera. (Nova družba.) V nedeljo, dne 4. julija ustanovili smo v naši fari družbo za stavljenje novega velikega oltarja. Namen tega društva je gotovo blag. Res je, da imamo lepo cerkev, tudi imamo že dva lepa gotiška nova oltarja, tretji je tudi že v delu. A nekaj še manjka. Novega, lepega, gotiškega velikega oltarja še nam je treba in lepih barvanih oken. Da bi se to doseglo, v to se je ustanovila omenjena družba. Vsak ud te družbe se namreč zaveže na leto plačati v ta namen po 60 kr. ali pa na mesec po 5 kr. Če pa kdo še več daruje, se bo z veliko hvaležnostjo sprejelo. Ud te družbe zamore biti vsak kristjan, tudi otrok. — Dragi križevski farmani, pristopite torej v obilnem številu k tej družbi! Očetje, matere, fanti in dekleta, ne ustrašite se male žrtve, ki se tirja od vas za čast božjo. Pa tudi dragi rojaki križevske fare, ki v raznih častnih službah delujete zvanj križevske fare, posebno Vi, velečastiti gospodje duhovniki, katerih šteje križevska fara tako lepo število, spomnite se svoje domače cerkve in pristopite kot udje k novi družbi! — Gotovo nam bo ljubi Bog vse povrnil, ker reči bomo smeli: »Domine, dileximus decorem domus tuae« — O Gospod, ljubili smo kinč tvoje hiše, skrbeli smo vsak po svojih močeh za okrašenje svoje domače cerkve. Doneski naj se prinašajo ali pošiljajo tukajšnjemu gosp. kaplanu.

Od Mure. (Nemška zagrizenost) nekaterih, ki jim pa zibelj ni tekla pri Sv. Ilju v Slov. gor., je zares nestrpna. Miroljubni Slovenci, ki so si 1893 tukaj osnovali »Kmet. bralno društvo«, so dne 20. junija priredili majhno veselico, pri kateri naj bi potovalni učitelj gosp. Belé ljudstvo podučil o »cepljenju na zeleno« in o škropljenju. Ali to je že bila v nemčurskih očeh prva in največja pregreha! Druga »pregreha« pa je tej jednaka ali pa še bolj smešna, da ne rečem neumna, in sicer ta, da se odbor ni poklonil tukajšnjemu občinskemu nemškemu uradu in ni prosil dovoljenja, ali sme pri veselici svirati godba ali ne. Na ples seveda nihče ni mislil, saj ima naše ubogo ljudstvo zdaj dovolj plesa od ranega jutra do poznega večera na polju in travniku; torej ni bilo treba godbe za ples in potemtakem tudi nikakega posebnega dovoljenja. Ker so nas pa počastili tudi blagi gostje iz Maribora, posebno priljubljeni kvartet Čitalnice, kateremu bodi na tem mestu izražena prisrčna zahvala, — in ker so ti gostje morali čakati na vlak, ki se pride le ob 10³/₄ uri zvečer, sta odbor in gostilničar prosila, naj bi gostilna izvanredno smela biti odprta čez 10. uro. Pa, dragi čitatelj, strmi, črno na belem je bilo zapisano:

»Gostilničarju Z. bi dal „licencijo“, a društvu je ne dam! F.« In odbor je moral nazaj poslati koleke, ki jih je bil v ta namen kupil. Pa to še ravno ne bi bilo najhujše, ko bi samo pri tem ostalo; a nemška nestrpnost gre še dalje v tej občini. Kmalu si namreč prebrisani 1. občinski svetovalec drugo iztuhta, in hajd, jo prisopiha k veselici, pa ne sam, ampak spremljal ga je njegov »adjutant«, občinski sluga, in sicer v svoji službeni opravi: policijsko kapico na glavi in »britki meč« ob strani, kakor če bi šla nad tropo divjakov. »Desna roka« vice-predstojnika je takoj zaukazalo godbi, da mora utihniti. Da se pa to ni zgodilo, je umevno. Kajti kdo jima daje pravico meni nič tebi nič godbo prepovedati med veselico? K večjemu, da odbor zatožita, in da se temu naloži kazen, ako je ravnal protipostavno. Slabo sta jo torej skupila slavna junaka; zato sta samooblastno stopala po stopnicah v spodnje prostore, kjer sta si z rujnim vincem, ki je rastlo na slovenskih tleh, skušala ohladiti jezo. Čvrsta godba pa jima je v slovo zasvirala: »Naprej zastava Slave!« — Imel bi Vam še marsikaj potožiti o naših žalostnih razmerah, pa za zdaj naj to zadostuje. H koncu bi le še izrazil to željo; da naj naši rodoljubi, katerim je bila »Fortuna« bolj mila, kupujejo posestva tukaj na jezikovni meji ali pa naj se kmalu osnuje v ta namen posebno društvo!

Iz gornjih Slovenskih gor. (Z veseljem) smo čitali »Slov. Gospodarja« razpravo »Pred važnimi izpremembami«. To je bila prava struna, struna, katere mili, krepki glas se bode razlegal, dokler nimamo svojih namestnijskih oddelkov, svojih šol, svojih sodišč, svojih uradov, sploh skratka, dokler nimamo kulturno »Združene Slovenije«. Toda zadnji čas je, da začnemo narod naš za to misel disciplinirati, organizovati; kajti nemčevanje širi se pri nas grozno. Najbolje se pri tem žalostnem poslu trudijo naše šole, v prvi vrsti lenarska in trojička. Po naših šolah se klati ves ljubi dan le »blažena nemščina«, v sreih naših otrok pa je vedni mrz; in v mrazu pač ne vzkali nobeno seme. Še doma v svojih družinah, v društvih in med seboj vam naši učitelji ne govoré slovenski; človek bi mislil, da so trdi Nemci. Taki učitelji pač niso dobrotniki otrok, dobrotniki naroda; oni niso za nas, mi pa ne za nje; obžalovanja vredni smo mi, ker se naši deci daja le kameenje mesto kruha, obžalovanja vredni pa so tudi oni, ker njim nedostaje pravega spoznanja. Nahajamo sicer tudi nekaj častnih izjem, a prevladujejo vendar oni, ki sejejo ljuliko. Nemčujemo dalje uradi, in nemčuje še marsikateri drugi element, ki v svoji neumnosti posnema učitelje in uradnike. Kedaj že bodo plapolale zastave, pod kojimi bode naše ljudstvo slušalo boljši glas, glas o krepkem, zdravem narodnem življenju? Zares, ta borov nam je treba, kakor ribi vode. Ganite se, slovenska politična društva! Kličte vas narod.

Iz Ljutomera. (To je bilo krika in vika,) heil-enja in tuljenja v Ljutomeru na Petrovo in Pavlovo, morebiti več kakor 1871. leta, ko so Prusaki premagali Francoze in korakali v Pariz! »Ravno je 25 let, kar so dali naši nemški bratje zunaj v nemškem »rajhu« občutni udarec takratnemu zmagovalcu Evrope in največjemu sovražniku Nemcev. Naši hrabri nemški bratje so namreč pred 25. leti priborili deželo na Reni, kjer prebivajo srca, z nami enako misleča«. In »heil« je donelo tem besedam nadobudnega županovega sinčka, ki je pred hišo okrajnega glavarstva slavil ne morebiti Bismarka ali kakega generala iz pruske vojske, ampak le 25letni obstanek ljutomerskega prostovoljnega gasilnega društva, ki šteje izvzemši par nemških privandraccev med svoje ude same slovenske može in fante in med svoje podpornike vse slovenske trške posestnike.

Le v znani nemški predrznosti mogel je govornik reči, da črno-rudečo-zlati trak (znamenje avstrijskih izdajic) kaže mišljenje prostovoljnega gasilnega društva v Ljutomeru, kakor ljutomerskega prebivalstva samega. Če je res to mišljenje ljutomerskega gasilnega društva in njegov namen, ohraniti in podpirati nemštvo v boju zoper Slovence, kakor trdi dopisun v »Grazer Tagblattu«, potem bi bil skrajni čas, da si svoje slovensko gasilno društvo ustanovita isti dve tretjini ljutomerskega prebivalstva, ki sta pri zadnjih občinskih volitvah glasovali za slovenske kandidate. Boli pa nas ljutomerske Slovence, da k takim velikonemskim beznicam, ki nimajo napitnice niti za našega presvetlega cesarja, pošiljajo in sicer ne morebiti zdaj prvič, gasilna društva narodnih trgov in vasi kakor: Središča, Vržeja, Velike Nedelje svoje zastopnike, ki se tukaj s posili-Nemci bratijo in ž njimi heilajo, pred vsakim izobraženim človekom s svojo spakedrano nemščino smešijo in mirnim ljutomerskim prebivalcem še ponočni počitek kratijo. Sram jih bodi!

Iz Ptuja. (Podporno društvo organistov.) Gledé osnovanja »Podpornega društva organistov« za lavantinsko škofijo je podpisani razposlal mnogo pozivnih pisem čč. gg. duhovnikom in organistom. Lepo število se jih že odzvalo in z radostjo pozdravilo začeto delo. Da pa se zamore začeto delo nadaljevati, treba nam je najpoprej skupnega posvetovalnega zborovanja, da se zamore izvoliti osnovalni odbor. — Podpisani si usoja s tem vsem čč. gg. duhovnikom, tovarišem organistom in prijateljem cerkvene glasbe naznaniti, da se bode vršilo posvetovalno zborovanje dne 20. julija t. l. v Celju z nastopnim dnevnim redom: 1. Ob 10. uri sv. maša v mestni župnijski cerkvi; 2. zborovanje v »Narodnem domu«: a) Pozdrav sklicatelja, b) prečitane pravil. Tu je omeniti, da se bodo pravila samo prečitala in kolikor mogoče popravila, da bode imel osnovalni odbor pozneje gledé taistih lažje stališče; c) volitev osnovalnega odbora in d) posameznosti. Sv. Cecilija, naša zaščitnica, naj nam izprosi blagoslova božjega, da se začeto delo v korist in blagor cerkvene glasbe tudi zamore srečno nadaljevati. — Silvester Šentjure, organist, sklicatelj.

Iz Zreč. (Zbor.) V nedeljo dne 4. julija je bil za naš kraj imeniten dan. Bival je v našej sredini naš državni in deželni poslanec č. g. Jožef Žičkar ter poročal o razmerah v državnem zboru svojim volilcem, ki so se zbrali v ogromnem številu. Prostrana lepo okrašena dvorana g. Petra Dobnika, kjer se je vršil shod, je bila natlačeno polna; premnogi volilci so morali ostati zunaj ter pri odprtih vratih in oknih poslušati izvrstni govor poslančev. Predsednikom shodu je bil izvoljen gosp. hišni gospodar, ki je po kratkem pa prisrčnem pozdravu dal besedo č. g. poslancu. V lepem poljudnem govoru je razložil nató č. g. poslanec sestavo in pomen državnega zbora v obče, potem pa je podal obširno poročilo o zadnjem zasedanju. Veliko dobrega bi se bilo lahko storilo za ljudstvo, toda zabranili so vsako uspešno delovanje nemški nacionalci in liberalci v zvezi z brezverskimi in brezdomovinskimi socijaldemokrati. Izdala se je jezikovna naredba za Češko in Moravsko, in ta čin pravičnosti je vznemiril ohole Nemce in nemškutarje tako, da so razgrajali in razsajali, kakor besni v zbornici in preprečili vsako koristno posveto vanje; vsled tega se je moral državni zbor tako hitro zaključiti. — Veselo je bilo videti, kako pozorno so poslušali naši vrli kmetje nad dve uri trajajoči govor, saj je pa tudi bil podučen, zanimiv in tudi kratkočasen, zlasti kadar je č. g. govornik bičal s šaljivorezkimi besedami surovo vedenje, s katerim so se v zbornici odlikovali nekateri zastopniki naroda »višje vrste«. Med

poslušalci je bilo tudi več kmetov iz sosedne župnije sv. Kunigunde; zamán pa si iskal Slakovčanov; naj bi bil vsaj prišel njih prvi »prerok«, ki vedno k v a k a v nemškutarski rog. Morda bi se bil spreobrnil in za vselej pokazal hrbet Oplotničanom, katerim je še le pred kratkim pripomogel do zmage pri občinskih volitvah in sramotno izdal svoje krvne sobrate. — Ko je č. g. poslanec končal svoj govor, zagromeli so po vsej dvorani burni živio - klici. Nató je g. predsednik zahvalil č. g. poslanca za njegov trud, izrazil mu v imenu vseh volilcev popolno zaupanje ter ga prosil, da bi tudi v prihodnje se potegoval tako krepko in neustrašeno za koristi milega nam naroda. Naposled pa se je vsprejela jednoglasno nastopna resolucija: Dne 4. julija v Zrečah zbrani volilci odločno obsojajo surovo nagajanje nemško-nacionalne liberalne in socijaldemokratske stranke, ki je preprečila uspešno delovanje naših dobro mislečih, za blaginjo ljudstva vnetih poslancev. Odobravajo pa postopanje c. kr. visoke vlade in prosijo, da izda kakor za Češko in Moravsko jednako jezikovno naredbo tudi za vse slovenske pokrajine. — S tem se je završil shod, kateri, dal Bog, naj obrodi obilo dobrega sadu! Navduševali smo se na njem za svoj narod, za blaginjo njegovo, ki imej za temelj sv. vero, in tako kar najlepše proslavili predvečer godu naših slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. — n.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Na posebno željo Nj. veličanstva svetlega cesarja pokliče vlada v Prago nemške in češke zaupne može, večinoma poslance, da se dožene sprava med Nemci in Čehi na Češkem. Javaljne če se bo kaj doglalo, ker so Nemci preošabni, naravnost nenasitljivi! — Dunajski mestni zastop dá devet novih cerkev pozidati, tri stare pa razširiti, kar bo stalo 400 tisoč gld. — Okrajni šolski svet dunajski je učiteljem prepovedal socijaldemokratske agitacije.

Češko. Državni poslanec princ Friderik Schwarzenberg je govoril v nedeljo na shodu v Budejevicah o spravi med Čehi in Nemci ter povdarjal, da se ta sprava ne sme nanašati samo na Čehe, ampak tudi na Slovence in na Hrvate. Da, bratje Čehi, ne zabite nas! — V Mostu so Čehi priredili veselico v korist šolske matice; toda Nemci so je napadli s kamni in noži, da so slednjič dragonci morali Nemce razgnati.

Moravsko. Kakor piše »Mor. Orlice«, bode še se to jesen v Brnu otvorilo dvojezično vseučilišče, v Olomucu pa češka tehnika. Daj Bog, da se to uresniči!

Štajarsko. V nedeljo je bil v Gradcu shod nemško-avstrijskih kmetov, ali samo liberalnih. Glavno besedo pri tem je imel znani politični veteranjak baron Rokitsansky. Ako še omenimo, da je vlada slovesni obhod po mestu prepovedala, povedali smo dovolj o tem shodu, katerega se je udeležilo tudi nekaj južnoštajarskih nemškutarjev.

Koroško. Zastava celovškega mesta je bržčas frankfurtarica, ker letos vedno plapola pred mestno hišo. — Celovška obrtna in trgovinska zbornica je sklenila, da pod nobenim pogojem ne reši slovenski pisanih prošenj za podelitev obrtnih koncesij. Ta za-grizenost pa že presega vse meje.

Kranjsko. V Ljubljani se postavi »Dom delavskih stanov«. Najbolj se za to trudi drž. poslanec dr. Krek. — Vlada je potrdila pravila »Gospodarske zaveze« za Kranjsko. — V Beli Peči bodo na shodu

dne 18. julija govorili poslanci dr. Krek, dr. Žitnik in V. Pfeifer.

Primorsko. V Ročinju na Goriškem je bil na Petrovo velikansk volilni shod. Poročala sta poslanca dr. Gregorčič in Berbuč. — V Trstu sedi v ječi zdaj 39 Slovencev, obsojenih zaradi nemirov ob volitvah. Kje pa so lahonski volkovi? — Tržaška »Edinost« ima dne 18. julija občni zbor. — Tržaška policija je v okolici prepovedala Ciril-Methodove kresove.

Hrvaško. Deželni sabor bode bržčas sklican dne 29. julija. Njegov predsednik bojda postane Stanković, banov namestnik, ki se potem dozdanji službi odpove. — Saborski poslanci združene opozicije so si izvolili za predsednika dr. Brestyenskega in barona Rukavino.

Ogersko. Ne samo radi § 16 tiskovne postave, ampak tudi zaradi sladkornih premij je zdaj v državnem zboru obstrukcija. — Poljedelski minister je poslal 2500 hrvaških in rusinskih delavcev v one kraje, kjer ženjci štrajkajo. Vseh teh štrajkovcev je okoli 12 tisoč.

Vnanje države.

Rim. Ruska vlada je dovolila katoliškim škofom, da smejo obiskati sv. očeta. To je dozdanji bilo prepovedano ali pa sila otežkočeno. — Avstrijski poslanik grof Revertea se je oni dan poklonil papežu, predno je nastopil običajni dopust.

Francosko. Ruski car Nikolaj je pisal predsedniku republike, Faure-ju, da ga z veseljem pričakuje. — Za Faure-jevo potovanje v Petrograd je poslanska zbornica že dovolila pol milijona frankov.

Angleško. Na koncu slavnosti, ki so se vršile o 60letnici kraljičinega vladanja, bil je pri Spetheadu pregled vojne mornarice. Bilo je videti 164 angleških vojnih ladij; blizu toliko pa jih je še ostalo pri raznih naselbinah.

Nemško. Iz ministerstva je izstopil državni minister Bötticher, na njegovo mesto pa je prišel grof Posadovski-Wehner. Miquel je postal podpredsednik pruskega državnega ministerstva. Poštni minister pa je postal Podbielski, bivši huzarski general, ki se na poštne zadeve toliko razume, ko zajec na boben.

Turško. Mir med Grško in Turčijo še vedno ni sklenjen. Sklepajo ga s Turčijo zastopniki evropskih velešil. Tudi tukaj velja pogovor »Več kuharic, manj dobrih potic«. — Nelidov, ki je bil 15 let izvrsten ruski poslanik v Carigradu, je premeščen v Rim, da bo pri laški vladi zastopal ruske koristi.

Špansko. General Weyler je na Kubi izjavil pomiloščenje vsem ustašem. A ti se za to prav malo brigajo, ker je španska vlada sklenila, jeseni zopet poslati še 20 tisoč vojakov na Kubo.

Severna Amerika. Poslanska zbornica Zedinjenih držav je sklenila, da se Sandviški otoki v Aziji priklopijo Zedinjenim državam. Gosposka zbornica se pa bržčas izreče zoper to, ker se noče mešati v zadeve drugih delov sveta.

Za poduk in kratek čas.

Socijalist.

(Spisal Ant. Solnce.)

(Konec.)

Kakor govornik z odra, tako je izginil Fajs iz sobe. Ze od nekdaj je bil odločno proti temu, da bi se pri njem denar pobiral. To mu je bilo bržkone v krvi. Nekateri so nekaj darovali, drugi pa so jo pobrisali iz

sobe, kakor Fajs. Menda so imeli enako kri. Po dokončanem vsporedu se je začela prosta zabava. Navdušeno se je napivalo bratoljubju, enakosti vseh ljudij in zlati prostosti. Dobro Vaupotičevo vino je močno uplivalo na medsebojno ljubezen, enakost in prosto obnašanje vstrajnih pivcev.

Fajs je odšel k Čvrku. Tam je najprej moško izjavil pred vsemi navzočimi, da je on od danes znanprej »le socijalist in socijalist in zopet socijalist!« Toda s to izjavo se je postavil danes pri Čvrku na težavno stališče. Drugi Čvrkovi pivci niso bili za nove postave, posebno ne za delitev. Fajs pa je pri svojih osminkah trdovratno branil nazore Bogataševe. Nesporazumljenje je zmeraj bolj raslo, in nazadnje so se nekateri celo tako daleč spozabili, da so ga porinili skozi — vrata. Omahovajočih korakov se je pomikal Fajs proti domu in ničesar ni bolj želel nego, da bi zasijal človeštvu že kmalu socijalizem vsaj z bratoljubjem. Kako rad bi še danes pil, danes, ko je postal — »socijalist!«

III.

Preteklo je jedno leto. Dijaki so prišli zopet na počitnice. Takrat niso nosili več vsi vseučiliščniki rudečih zavratnic in rudečih cvetlic v suknji. Pametnejši so obrnili socijalizmu hrbet. Pravijo, da ni vse zdravo pri socijalizmu, da je mnogo gnilobe zraven. Njegove zahteve se ne dajo trajno izvesti. Nekateri govorniki voditelji gorijo za socijalizem vsled plitvenja mišljenja, drugi pa razburjajo ljudstvo, da potem — lažje pobirajo med ljudstvom denar. H katerim govornikom-voditeljem spada Bogataš, ne vemo. Toda on še je zmeraj rudeči socijalist.

Najgorši pristaš Bogatašev v fari je brezdvomno Anton Fajs. V teku jednega leta se je precej spremenil. Seveda, žganje še je vedno njegova najljubša pijača, temu je ostal zvest. Toda ne pije ga ne več toliko. Zdaj ga že hitreje čuti. Jedna, dve osminki, in že se ponosito imenuje socijalista ter blodi o delitvi, o novih postavah in bratoljubju.

Kadar gre domov, razdeli ob potu vsa posestva. »To bo Čvrkovo . . .« govori sam s seboj ter kaže na posestva, »do sem bo Čvrkovo! Ne, dalje mora biti! Če da jedno osminko, . . . do sem, če še jedno, . . . do sem, da, do sem . . . Naj ima vrag!« Na drugi strani razdeli sebi, Kreftu in drugim. Če mu pride kdo nasproti ter ga vpraša: »Kaj pa delaš Fajs?« odgovori: »Jaz sem socijalist! Hudič . . . socijalist! Bratoljubje . . . vse se mora razdeliti. No, ali ti nisi . . . socijalist? Jednakost . . . vsi smo socijalisti.«

In če mu poveš, da je menda bil pri Čvrku, zadere se nad teboj: »Kaj . . . hudič! Prostost . . . grem, kamor hočem . . . jaz sem socijalist!« — Vaški otroci ga dobro poznajo. Kadar ga vidijo, da prihaja, zavriščijo: »Socijalist, socijalist!«

Bogatašev študent bi smel ponosen biti na Fajsa. Saj ravno Fajs razširjuje prave pojme o socijalizmu najbolj v fari, celó med otroci. Toda hudobni jeziki pravijo, da mladi Bogataš ne sliši ravno najrajši o Fajsu. Nič ne de, vkljub temu je Anton Fajs vendar v celem okraju doslej še najslavnejši in najzavednejši — socijalist.

Smešnica. Gostu je natakar prinesel vrček piva, v katerem pa je bilo več pen, kakor piva. Rekel mu je: »Natakar, vi ste se zmotili. Jaz se nočem briti, temveč — piti!«

Razne stvari.

Dr. Alojzij Meško. †

Dne 2. julija je umrl pri svojih stariših v Trgo-
višču pri Veliki Nedelji č. g. dr. Alojzij Meško, profesor
bogoslovja in ustanovnik katol. delavskega društva v
Mariboru, v 39. letu svoje dobe. Pogreb je bil v nedeljo
popoldne. Vodil ga je preč. g. kanonik dr. J. Križanič,
ki je imel tudi nagrobni govor, v katerem je prisrčno
opisal pokojnika, kako je ta bil vedno zvest sin svoje
telesne matere, sploh svojih starišev, zvest sin sv. matere
katol. cerkve, prebl. Device Marije in mile Slavije. Naj
v miru počiva!

(V Konjicah) bode v nedeljo dne 11. julija ob
3. uri popoldne zbor »Katol.-pol. društva«. Pri tem bo
čast. gosp. župnik Žičkar poročal o zadnjem državnem
zboru. Pričakuje se tudi potovalni učitelj gosp. Jelovšek.
Poslednjič ima »Katoliško delavsko podporno društvo«
svoj zbor. Gostje dobro došli!

(Zlatomašnikov) šteje danes škofija mari-
borska 13. Letos pridružijo se trije gospodi, namreč:
Jakob Meško, častni kanonik in župnik pri Sv. Lovrencu
v Slov. gor. (jutri dne 9. julija), potem Ivan Trampuš,
župnik na Kogu pri Središču (25. julija), in Bernardo
Vovk, dosluženi ravnatelj gimnazijski in redovnik v Na-
zarjih ob Savinji. Petdeseto leto duhovniške službe so pa
letos dne 6. julija nastopili gospodje: Karol Gajšek, ka-
nonik-župnik na Dobrni, Franc Naprudnik, kaplan-do-
služenec v Gradcu, Jožef Žehel, župnik v Mozirju. Dal
Bog, da še ti čez dvanajst mesecev krepki pomnožijo
število zlatomašnikov!

(Pri Sv. Kunigundi na Pohorju) je lično
kapelico ob cesti blizu svoje hiše dal postaviti za vse
dobro vneti župan Potnik-Levičnik.

(»Počeščenje«) Boga, našega Gospoda in Zveli-
čarja Jezusa Kristusa in prebl. Matere božje Marije,
kakor ga je objavil nedavno škofijski uradni list, se zdaj
dobi v tiskarni sv. Cirila. 100 komadov stane s poš-
tino vred 95 kr.

(Nesreča.) Jurij Cesar, posestnik v Št. Florjanu
ob Boču, nalaga dne 28. junija na travniku seno; ko
voli nekoliko prepeljeje voz, se umahne, pade na tla in
si ulomi vrat. Drugi dan pride iz Stoperc njegov brat,
pomolit za dušo rajnega, a ko se vrača domov, vidi
goreti še zadnje brune svoje hiše.

(Celjski »Domovini«) se je zdelo potrebno v
zadnji štev. cerkvenemu predstojništvu v Nazarjih brati
levite, da je ono bojda novo železno ograjo naročilo pri
našem najhujšem narodnem nasprotniku M. Ungerju.
Narodno tako skrbni »Domovini« odgovarjamo le to, da
ravno »Domovina« je »našega najhujšega narodnega na-
sprotnika« Morica Ungerja v plačanih inseratih pripo-
ročevala; torej pometaj pred lastnim pragom!

(Umrla) je dne 4. julija v Mozirju blaga dobrot-
nica ubogih, gospa Neža Pirš. Ob gomili žaluje vrli g.
soprog ter premnogo siromakov, katerim je usmiljena
rajnica na tihem marsikatero solzo s svojo materino
dobrotljivostjo usušila. Upajmo, da uživa pri nebeškem
Očetu plačilo!

(Nov pozdrav) »kis' di-hant« se sliši novejši
čas od malih frkolincev v trgu Velenju. Ali je ta šega
nemška ali framasonska, znano je le učiteljici otroškega
vrta, pošteni Slovenci smo vajeni slišati od naših otrok
le krščanski pozdrav: Hvaljen bodi Jezus Kristus!

(Lep kres) so kurili slovanskim apostolom na
čast v nedeljo zvečer ljutomerski, kakor tudi evenski
rodoljubi. Sv. brata Ciril in Metod, prosita za slovanski
rod! —

(Toča in povodenj.) Toča je hudo klestila pre-
teklo nedeljo popoldne pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah
in na Polensaku. Pri Sv. Tomažu pa je takrat tako
grozno lilo, bržčas se je oblak utrgal, da je pri Veliki
Nedelji nastala povodenj. Voda je podrla železniški most
ter preplavila železniško progo, da je promet bil ustavljen
za 24 ur.

(Iz Šaleške doline.) Novo zastavo je dobila
šolska mladež v Št. Ilju pod Gradičem po prizadevanju
g. učitelja Trobeja. — Prestavljen je g. žandarmerijski
vodja g. Kralj iz Velenja v Ribnico; menda je to tudi
zasluga nestrpnih velenjskih nemčurjev.

(Iz gornje Savinjske doline.) Občno pozor-
nost povzročujejo težki vozovi, ki skozi leto in dan s
praznimi in polnimi sodčki romajo brez ozira na nedeljo
po naši dolini. Jeli sila in žeja res tako velika, da ne
poznamo več razločka med petki in svetki? Narodnost
je vredna le podpore, ako je združena z vero; da pa
slovenska pivovarna S. K. vznemirja ob največjih praz-
nikih po svojih težko obloženih vozovih verne kristijane,
obsojamo vsi!

(Iz Savinjske doline) se nam poroča, da je
na predvečer sv. Cirila in Metoda gorelo veliko kresov
in da so na več krajih pokali s topiči na čast tema
svetnikom.

(Deček utonil.) V Vičavi pri Ptujju je v Dravi
pri kopanju utonil v soboto opoldne, dne 3. julija, 12letni
Karol Heitum. Stariši, pazite na otroke!

(Dva samomora.) V ponedeljek zjutraj je v
svojem stanovanju v Mariboru svojo posteljo sežgal 30letni
komij Janez Markež, da se je potem zadušil. Ravno v
tistem času pa se je v Mariboru v glavo ustrelil 48letni
priden učitelj Urban Wesjak. Poslednjemu se je pamet
zmešala, ker se je s podučevanjem preveč trudil; včasih
je po 15 ur na dan podučeval. Bodi mu Bog milostljiv!

(Iz Krčevine pri Ptujju.) V nedeljo popoldne
je toča petkrat klestila, mnogo škode naredila po vino-
gradih in polju. Ali »žalost preide — veselje pride«.
Večer se je približal, kako veselje! Kres je gorel, mož-
narji pokali in rakete so frčale v zrak. Srčna hvala onim,
ki so vložili za strelivo in druge reči!

(Duhovniške spremembe.) Čast. gosp. Matej
Slekovec, župnik pri Sv. Marku niže Ptujja, je dobil žup-
nijo Sv. Lovrenca na Dravskem polju. — Čast. gospod
Andrej Urek, župnik na Polzeli, je stopil v stalni pokoj.
— Dne 1. julija je v Radgoni umrl čast. gospod Andrej
Lovrenčič, vpok. duhovnik. Naj v miru počiva!

Društvene. (Dijaški kuhinji) v Mariboru so
darovali vč. g. Simon Gabere, župnik v Framu, 25 gld.
in France Murkovič, župnik pri Sv. Barbari v Haložah,
2 gld. ter Simon Wuth, c. kr. davčni preglednik v Ap-
nenici, 60 kr., gosp. Jurij in Ana Vreže, posestnika na
Bobovem, 3 krone.

(Družba duhovnikov za lavantinsko ško-
fijo.) Na občnem zboru včeraj so bili v odbor te družbe
izvoljeni preč. gg. stolni dekan Lovro Herg, opat Franc
Ogradi ter kanoniki dr. Ivan Križanič, Karol Hribovšek,
dr. Jožef Pajek, dr. Janez Mlakar in Anton Hajšek. Nato
je bil predsednikom izvoljen preč. gosp. Lovro Herg, nje-
govim namestnikom preč. gosp. Fr. Ogradi in blagajnikom
preč. gosp. dr. J. Križanič, zapisnikarjem pa čast. gosp.
profesor Jak. Kavčič.

(Ciril-Metodovo slavnost) priredi čitalnica
v Brežicah v korist družbi sv. Cirila in Metoda, v ne-
deljo, dne 11. julija na vrtu »Narodnega doma« v Bre-
žicah. — Vstopnina za osebo 1 krono, za obitelj 2 kroni,
za kmete 20 kr. — Vspored: A. Občni zbor »Čitalnice
v Brežicah« z običajnim vspešdom ob 4. uri popoldne
in zatem občni zbor podružnice družbe sv. Cirila in
Metoda za brežiški okraj z običajnim vspešdom. B.

Koncert pevskega zbora »Čitalnice v Brežicah« ob 5. uri. Med posameznimi točkami koncertuje polnoštevila vojaška godba c. in kr. pešpolka Sergij Aleksandrovič, Veliki knez Ruski št. 101 iz Zagreba.

(Pred zborovanjem organistov) v Celju dne 20. julija se bodo pele pri sv. maši slovenske pesmi iz »Cerkv. pesmarice za moški zbor«, izdal Ant. Foerster. Gg. organisti, prosim, sodelujte pri tej priliki kot pevci, ter pridite nekoliko pred 9. uro k vaji, da se bode potem petje gladko vršilo. — K. Bervar, mestni organist v Celju.

Iz drugih krajev. (V Pragi) so nedavno ustanovili podružnico »Slovenskega planinskega društva«. Že prvi teden je pristopilo okoli 50 udov, vrlih Čehov. (Odvetnikov ali advokatov) je v Avstriji 3758, med njimi 1787 židov, torej 47,2 odstotkov. Res, kako je to, da židom odvetniški kruh tako diši?

(Iz Wörihofena.) Dasi je župnik Kneipp mrtev, vendar gre vse v lepem redu, kakor poprej. Za vse

skrbi Kneippov naslednik, prior Reile. Zdaj se v Wörihofenu zdravijo nadvojvoda Leopold Salvator, vsa družina in nadvojvodinja Marija Terezija, svakinja avstrijskega svetlega cesarja. Vseh ptujcev je zdaj blizu 2000.

(Društvo brezvercev v Gradcu) bode bržčas razpuščeno. Oni dan je na glavnem zboru tega društva neki dr. Wille iz Berolina tako napadal katoliško vero, da je prišel pod ključ.

Loterijne številke.

Trst 3. julija 1897:	43, 20, 6, 78, 18
Linc » » » » »	30, 22, 32, 13, 9

Hennebergova svila

— edino le pristna, če se naroči naravnost pri svojih tovarnah — črna, bela in barvana, meter od 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damast itd. (blizu 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazy itd). Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švicco se plača po dvoje.

Tovarne za svilo **G. Henneberg** c. in kr. (dvor. lif.) Zürich.

Mlin 10 minut od mesta Zlatara na Hrvaškem na tri tečaje zidan, v krasni okolici, s 4 oralci oranice in livade, prodé se cenó. Več se izvé pri lastniku **Mirku Horvat**, pošta Konščina (Hrvaško).

Trgovski pomočnik,

vešč v trgovini specerijskega blaga, slovenskega in nemškega jezika zmožen z dobrimi spričevali, dober prodajalec, išče službe na spodnjem Štajarskem. 2-3

Dva pridna dijaka

iz nižjih razredov, najraji iz prvega gimnazijskega, sprejela bi se v prijetno stanovanje, skrbno nadzorstvo in zdravo prehranitev. — Več pové upravništvo »Slov. Gosp.« 2-3

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riebl

ordinira vsak dan za zobobolne v lastni hiši: **vrtna ulica** (Gartengasse) št. 9 v Celju.

Plombira in ustavlja umetne zobe in zobovje z zlatom itd., tudi brez potrebe izjemanja, ne ovira zvečenja, ne govorjenja, garantuje za najpopolnejšo izvršitev, enako najboljšim dunajskim delom. Izdira zobe brez bolečin v plinovi veselni narkozi, pa odstrani zobne bolečine tudi brez izdiranja. 7-12

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik
v Celju 11-22

ordinuje tudi za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v Celju

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po ameriškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev.

Cesarska cesta 18. Maribor. Gledališka cesta 18.

Kamnoseška obrt **Murnig-ovega naslednika** se priporoča za izdelovanje vseh kamnoseških del. 2-6

Velika zaloga grobnih spomenikov.

Prav nizke cene.

Anton Gaiser,
posestnik.

Karol Kociančič,
kamnoseški mojster.

Proda se novozidana hiša s hlevom; sadonosnim in zeliščnim vrtom, vse v najlepšem stanju, v Trčovi pri Sv. Petru pri Mariboru; primerna je hiša za grajzlarjo, in tabačna trafika je že tako v tej hiši. Cena je devetnajsto goldinarjev. Več se izvé pri lastniku **Ferd. Bračko** ravno tamkaj. 1-2

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najuljudneje naznanja in priporoča razno specerijsko blago, potem železo, podplate, posebno pa različno žganje liter od 26—75 kr., dobro vino itd., vse po najnižji ceni. 8-10

Z odličnim spoštovanjem
Henrik Klemenčič,
trгоvec in gostilničar v Veržeji.

Išče se dekla, katera bi stregla vpojojenemu duhovniku in oskrbovala hišna opravila. Naslov pové upravništvo »Slov. Gosp.« 3-3

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah.

Zdravilski konjak za bolstnike in okrevance. kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 35

V vsakem poštno oddajnem okraji, v vsaki občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot 3

zaupni mož in posredovalec

z dobrim in trajnim postranskim zaslužkom od nekega, mnogo let obstoječega, avstrijskega podjetja prve vrste. Pismene ponudbe pod „**V. u. G.**“, Gradec, poste restante.

Kdo pije
Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav ostati in si kaj prihraniti.

Izvrstna galicija

za škropljenje gorice od deželnega poljskega društva se prodava 1 kilo za 28 kr. pri trgovcu **R. Vračko** v novem poštnem hramu v Ptujci. 2-4

Nakup hipotek, posojila na vse kraje, kapital za stavbe in trgovine, posojila za obrtnije, nakup in prodaja posestev in zemljišč. **G. Schmidt,** Berlin - Charlottenburg, Schlüterstr. 9a. 5

Gostilna

zmirom dobro obiskovana se pod roko proda blizo Magdalenkega predmestja; novi hram z lepimi hišami, lepo novo gospodarsko poslopje, z velikim sadunosnikom, z dvema vrtooma za sočivje in šalato in dobro obdelanimi njivami. Več se izve tamkaj pri lastniku hštv. 2. na Tezni pri Mariboru. 1-3

Majhen vinograd

z viničarijo vred, 1/2 ure zunaj Maribora, prav dobra lega, se radi družinskih razmer prav po ceni proda. Več pové upravništvo tega lista.

Orgljavec,

ki je v orgljarski šoli napravil izpit, z dobrim uspehom, išče službe. Več se izve pri Anton Petelin-u, orgljavcu v Naklem (Gorenjsko.) 1-2

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmacevtskih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi

pri Rogatec-Slatini. Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblasti.

Najstareje, najpristnejše, najreelneje in najceneje ljudsko

domače zdravilo, ki uteši prsne in pljučne bolezni, želodčni krč itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vrednejo ponaredbo. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedinega pravega balzama, kakor tudi prekupece nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšnje zelene varstvene znamke, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. 2-30

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Podpisani naznanja slovenskim prebivalcem Mariborskim in iz okolice, da je odprl novo prodajalnico z železnino v Mariboru, Burggasse 2., nasproti gostilne »pri črnem orlu«.

Ob enem priporoča slavnemu p. n. občinstvu svojo veliko zalogo kuhinjske posode, hišnega in poljedeljskega orodja, okov za okna in vrata, vsakovrstne žeblice, žage, lepe, trpežno pozlačene nagrobne križe, rezne stole, stroje za rezanje slame, žrmlje, lepenino, cement itd. itd. Najboljša tvarina, nizke cene, dobra postrežba.

Priporoča se in prosi za obilno obiskovanje

Jernej Hafner.

3-4

Podrobni ceniki poštne prosto.

Vsake vrste najboljše

oljnate barve, firneže in lake, polituro, politurlak, klej, lim, copiče itd. po skrajno znižani ceni ponuja prva slovenska obrt za narejanje barve, firnežev in lakev:

Martin Karba v Ljutomeru (Luttenberg).

Lepo barvana stanovanja so znak snage in omike. Ako pomislimo, da so barvane reči bolj trpežne, kakor nebarvane, sprevidimo, da barvanje stanovanj prav nič ne stane. 2-3

Svoji k svojim!

!!Svoji k svojim!!

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najuljudneje naznanjam čast. duhovščini in slavnemu občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si priskrbel **zraven svojega dela tudi pravico in delavce za slikanje in dekoriranje sob in dvoran**; tako tudi za razna druga pleskarska dela, za trgovske napise itd. Priskrbel sem si najfineje uzorce, kakor najbolje trajajoče barve, vse v velikem številu, tako, da zamorem z vsako še tako veliko firmo konkurirati. **Po najnovejši metodi se zamorejo izdelovati vsa dela tudi po zimi, za katera dela jamčim vsled trajnosti in finosti.** Častiti duhovščini se tudi za nadaljnja naročila prijazno priporočam za naslednja dela: **Slikanje cerkva** na presno »all fresco«, temperra, kasein silikat itd. Vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje se priporočam za slikanje oltarnih slik, slik sv. družine, na platno slikane, križevih potov, transparentov za cerkvena okna, cerkvene in društvene zastave, — katere popolnoma dovršim, tako tudi cerkveno nebo (baldahin). Za vse to zadoštuje mi naznaniti mero in kak damask, oziroma koliko se misli potrošiti.

Povsod naj velja geslo »Svoji k svojim«.

Priporočam se za obila naročila ter se biležim

Z vsem spoštovanjem

Ivan Nep. Gosar,

akad. slikar v Celju, „Narodni Dom“. (Štajarsko.)

21